

410.01
30.9.2011
201101407-027

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Barne- og ungdomsavdelingen
Postboks 8036 Dep
0030 OsloOSLO

Vår ref.: 201109913-3/E: F4 /CRE
(Bes oppgitt ved henvendelse)

Deres ref.: 201101407-/LFO

Kristiansand, 26.09.2011

Høringsuttalelse vedr. forslag til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker

Vedlagt følger Kristiansand kommunes høringsuttalelse til "Forslag til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i fylkesnemnda for barnevern og sosiale jmf. formannskapssak 75/11 samt formannskapets vedtak 14.09.11.

Dette til orientering.

Med hilsen

Hilde Engenes
rådgiver

Postadresse
Kristiansand kommune

Helse- og sosialdirektøren
Postboks 417 Lund
4604 Kristiansand

Besøksadresse
Tollbodgt. 14,

Vår saksbehandler
Carol Reinertsen
Telefon/Telefaks
38 07 52 87/

E-postadresse
post.helseogsosial@kristiansand.kommune.no

Webadresse
<http://www.kristiansand.kommune.no/>
Foretaksregisteret
NO963296746

SAKSPROTOKOLL

Arkivsak 201109913
Arkivnr, E: F4
Saksbehandler Hilde Engenes

Saksgang	Møtedato	Sak nr.
Formannskapet	14.09.11	75/11

HØRINGSUTTALELSE VEDR. FORSLAG TIL REVIDERT FORSKRIFT OM BARNETS TALSPERSON I SAKER SOM SKAL BEHANDLES I FYLKESNEMNDA FOR BARNEVERN OG SOSIALE SAKER.

Formannskapet 14.09.11

Vedtak:

Formannskapet vedtar fremlagte forslag til høringsuttalelse vedrørende revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker.
(Enst.)

RETT UTSKRIFT: *Anndise H. Aabø*

DATO: 15. september 2011

Dato: 20.08.2011
Saksnr.: 201111053-1
Arkivkode E: 065
Saksbehandler: Tone Kylland

Saksgang
Formannskapet
Helse- og sosialstyret

Møtedato
14.09.2011
23.08.2011

Høringsuttalelse vedrørende forslag til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker.

Sammendrag

Det vises til vedlagte høringsnotat i forbindelse med forslag om revidering av forskrift av 22. desember 1993 nr. 1430. Kristiansand kommune bes om å gi sin høringsuttalelse til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker. Høringsfristen er 1 oktober 2011.

Kristiansand kommune stiller seg positive til de endringsforslag som fremkommer i høringsdokumentet fra Barne,- likestillings- og inkluderingsdepartementet og gir innspill til presiseringer knyttet til enkelte av forskriftens paragrafer.

Forslag til vedtak:

Formannskapet vedtar fremlagte forslag til høringsuttalelse vedrørende revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker.

Tor Sommerseth
rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Bakgrunn for saken

Det følger av barnevernloven § 7-9 at fylkesnemnda kan oppnevne en egen talsperson for barnet i saker som skal behandles i nemnda. Forskrift av 22. desember 1993 nr. 1430 gir nærmere presiseringer. Formålet med talspersonordningen er å gi barnet større mulighet til å få frem egne synspunkt. Siden bestemmelsen om barnets talsperson trådte i kraft har praksis endret seg i retning av stadig større vektlegging av barnets medvirkning; med revidert forskrift har departementet ønsket at forskriften blir i bedre samsvar med praksis og FN's barnekonvensjon.

Det vises til høringsnotat i forbindelse med forslag om revidering av forskrift av 22. desember 1993 nr. 1430. Kristiansand kommune kan i det vesentlige stille seg bak de forslag til endringer som departementet foreslår i høringsnotatet. En vil likevel framheve følgende kommentarer:

Det anses nødvendig at forskriftens § 1 endres slik at den samsvarer med barnevernloven § 6-3. Barn som har fylt 7 år, og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter i saken skal informeres og gis anledning til å uttale seg før det tas avgjørelse i sak som berører ham eller henne. Når dette er praksis i barnevernssaker generelt må det også framkomme i forskrift som omhandler talsperson for barnet ved tvangsavgjørelser for fylkesnemnda.

Siden barnet har en rett til å få uttale seg, men ingen plikt, må det også være slik at det er barnets ønske som skal være avgjørende for at talsperson oppnevnes.

Videre støttes det at forskriftens § 2 gir barneverntjenesten ansvar for å informere barnet om muligheten for å få oppnevnt en talsperson, og at barnets ønske skal gå fram av saksdokumentene som oversendes fylkesnemnda.

Før en sak oversendes fylkesnemnda har det vært gjennomført undersøkelse og som oftest vært satt inn flere hjelpetiltak over lengre tid. I tråd med barnevernloven. § 6-3 skal barneverntjenesten da samtale med barnet og gi informasjon slik at barnet vet hva som skjer. Informasjon på et tidlig tidspunkt er en viktig forutsetning for at barnet skal kunne danne seg egne meninger og bli deltaker i prosessene i sin egen sak.

Det framstår da naturlig at barneverntjenesten også informerer barnet om talsperson i de tilfeller sak forberedes for fylkesnemnda. Barnets ønsker må også nedfelles skriftlig.

Forskriftens § 5 gir fylkesnemndas leder ansvar for at talspersonen mottar et kort sammendrag om saken, men det konkretiseres ikke hvem som skal utarbeide sammendraget. Dermed videreføres en praksis om at det er opp til den enkelte nemndsleder å avgjøre om han selv eller barneverntjenesten skal utarbeide sammendraget.

Kommunen mener forskriften bør sikre en lik praksis og at det er mest hensiktsmessig at fylkesnemndsleder selv foretar utarbeidelsen. Fylkesnemndsleder har kontakten med talspersonene og vet best hva de trenger av informasjon, samtidig som hensynet til taushetsplikten skal ivaretas.

Forskriftens § 6 gir bare anvisning om at talspersonen skal formidle barnets synspunkter muntlig i fylkesnemndas forhandlingsmøte. Kommunen mener det også bør tas med i forskriften at talspersonen avgir en kortfattet skriftlig rapport om barnets synspunkter.

I tråd med barnevernloven § 6-3 skal barnets mening tillegges vekt i samsvar med barnets alder og modenhet. Barnets uttalelser til talspersonen kan betraktes som et bevis i saken på linje med annen dokumentasjon, og det anses derfor å være av stor betydning at sakens parter blir kjent med opplysningene i forkant av forhandlingsmøtet. En skriftlig rapport vil

være med på å tydeliggjøre barnets stemme, og å ta barnet mer på alvor enn at informasjonen bare framsettes muntlig. I noen tilfeller har barnet entydige og klare synspunkter som kan medføre at partene i saken revurderer sine standpunkt før saken behandles. Dette er det flere eksempler på. Om skriftliggjøringen av barnets synspunkter medfører at partene i noen tilfeller forenes om felles påstander overfor fylkesnemnda, kan dette reduserer barnets belastninger. Et annet moment er at en skriftlig rapport kan følge saken i en eventuelle senere prosess dersom saken ankes inn for domsstolen.

Kommunen vil også påpeke at **barnevernloven § 6-10** bør endres slik at det stilles krav til at personer som skal opptre som barnets talsperson må legge fram tilfredsstillende politiattest. Det kreves politiattest for personer ansatt i barneverntjenesten og andre som utfører oppgaver for barneverntjenesten. Barnets talsperson skal utføre samtaler med barnet alene og derfor bør dette også tas med i den nye forskriften. Noen talspersoner har muligens allerede avlevert politiattest til sitt faste arbeidssted, men det er ingen garanti for at alle fanges opp gjennom dette.

Oppsummering

Kristiansand kommune stiller seg positive til de endringsforslag som fremkommer i høringsdokumentet fra Barne,- likestillings- og inkluderingsdepartementet med de innspill til presiseringer som er skissert i saken.